

indstøde i Loven Ordet transitere, ere overflødig, naar Udsøfelsesforbudet bliver optaget i Loven, thi det indbefatter jo ogsaa Forbud mod at transitere. Kan det derimod tænkes, at Udsøfelsesforbudet ikke bliver indfat i Loven, saa vil denne Ændring jo passe til de øvrige Forslag, som den ærede Ordfører har opstillet. De tre sidste Ændringsforslag vedrøre jo Straffebestemmelserne; det første er tilbøielig en Ompostering. Jeg kan ikke anse disse Forslag som særdeles indgribende eller betydelige, og som saadanne har den ærede Ordfører jo heller ikke betegnet dem, men jeg mener, at enten de vedtages eller ikke, har det mindre Betydning for denne Lov i sin Helhed. Jeg skal altsaa slutte, idet jeg anbefaler de af det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 2den Valgkreds (København) og mig stillede Ændringsforslag.

Judenrigsministeren (Singerslev): Den ærede Ordfører bemærkede, at der kun var et af de Forslag, der vare stillede af ham som Ordfører, der virkelig havde reel Betydning, nemlig Forslaget under Nr. 11. Der kan jo være Noget i det, og jeg skal strax sige med Hensyn til de andre Ændringsforslag, eller i hvert Fald en Del af dem, at de ere en Følge af tidligere Afstemninger, medens andre gaa ud paa en Omredigering af Straffeparagraferne. Jeg skal med Hensyn til disse sidste, §§ 17—19, bemærke, at hvad enten man vedtager Mindretallets eller Flertallets Forslag, tror jeg, at Gjennemgængelsen vilde være ganske nødvendigt tilfaldt. Det maa jeg forbeholde mig, og vi ere jo heller ikke færdige med Loven endnu. Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser om og Henvisning til „Ugeskrift for Landmænd“, vil den ærede Ordfører vide, at det er mig, der har viist det ærede Medlem den paagjældende Artikel eller det paagjældende Brev, opgivet det ærede Medlem, hvor det findes, oplæst det i Udvalget og henviist til det her. Altsaa, det er mig, som har ført det frem, og jeg har aldrig sagt, at denne Artikel handlede om Udsøfelsesforbudet og dets Betydning, men jeg har sagt, at naar man vilde overbevise sig om, hvad der omtaltes paa dette Sted, vilde man, hvis man overhovedet er modtagelig — hvad den ærede Ordfører aldeles ikke er — i den Retning, maaske faae Betræftelse paa, hvad jeg har tilladt mig at sige, at der virkelig er indenlandsk Interesse, som kan beskyttes gennem et saadant Forbud, der som bekendt heller ikke krenker nogen anden indenlandsk Interesse. Jeg skal imidlertid ikke forny Striden, jeg hævder, at jeg har henviist til denne Artikel, ærede Medlemmer kunne læse den, og

de, som have Die for, at der virkelig er en Interesse at varetage, ville dog maaske indrømme, at det bethder Noget, men af den ærede Ordfører har jeg ingenlunde ventet, at han skulde tro det. Det Forslag, den ærede Ordfører omtalte som værende af reel Betydning, gaar jo ud paa, at i § 11 skulle Ordene „paa Landet“ udgaa. Det vil med andre Ord sige, at Bestemmelserne om Høsterhandel komme til at omfatte baade Høster i By og paa Landet. Med Hensyn til Høsterne paa Landet findes Bestemmelsen i Næringslovens § 55, og det har jeg jo strax henledet Opmærksomheden paa og stillet Ændringsforslag i saa Henseende ved Lovens anden Behandling. Der kan jo ikke være Tvivl om, at Høsterne paa Landet vare afskaarne fra Handel med Margarine, idet Næringslovens § 55 udtømmer de Produkter, som ikke høre til de egentlige Landvæsenprodukter, som Høsterne maa handle med. Med Hensyn til Høsterne i Byerne ere Bestemmelserne noget anderledes. De findes i § 47 i Næringsloven af 29de December 1857, hvor det hedder: „Endvidere bliver at meddele eget Borgerstabs paa Høsterhandel, hvis væsentlige Gjenstand skal være Fødevarer af indenlandsk Produktion. For at bestemme denne Handels Omfang og Grændser, navnlig i hvor store eller smaa Kvantiteter det skal være Høsterne tilladt at sælge, dog under Sagttagelse af den i § 33 givne Regel om Landvæsenprodukter, forfatter Kommunalbestyrelsen en Vedtægt“ osv. Nu kan jeg ganske viist ikke tænke mig, at det vilde være muligt gennem en Vedtægt at afskjære Høsterne i Byerne fra at handle med Margarine af indenlandsk Produktion, indenlandsk Fabrikat. Jeg kan heller ikke ret tænke mig, at man kunde hindre dem i at handle med Margarine af udenlandsk Fabrikat, forsaavidt de anstafte den paa den Maade, som det er Meningen, de skulle, altsaa ikke direkte ved en gros Handel med Udlandet. Altsaa, jeg tror for saa vidt ikke, Bestemmelsen er saa nødvendig, som Ordføreren antog, men den er i og for sig temmelig usædvanlig. Det følger af sig selv, at denne Bestemmelse maa forstås saaledes, at Høsterne under samme Bilklaar, som de ibrigt maa drive deres Handel, altsaa under de almindelige Bilklaar for Høsterhandel, faae Ret til at handle med Margarine, hvilket maaske for den udenlandske Margarine kunde være omvisteligt, og for saa vidt er Ændringsforslaget usædvanligt; nogen egentlig Trang dertil tror jeg ikke, der er. Mener man, at det er heldigt at faae det ind i Loven, kan det ikke gjøre en saadan Skade, at jeg kan se, der er Grund til at modsette sig Vedtagelsen, som sagt,